

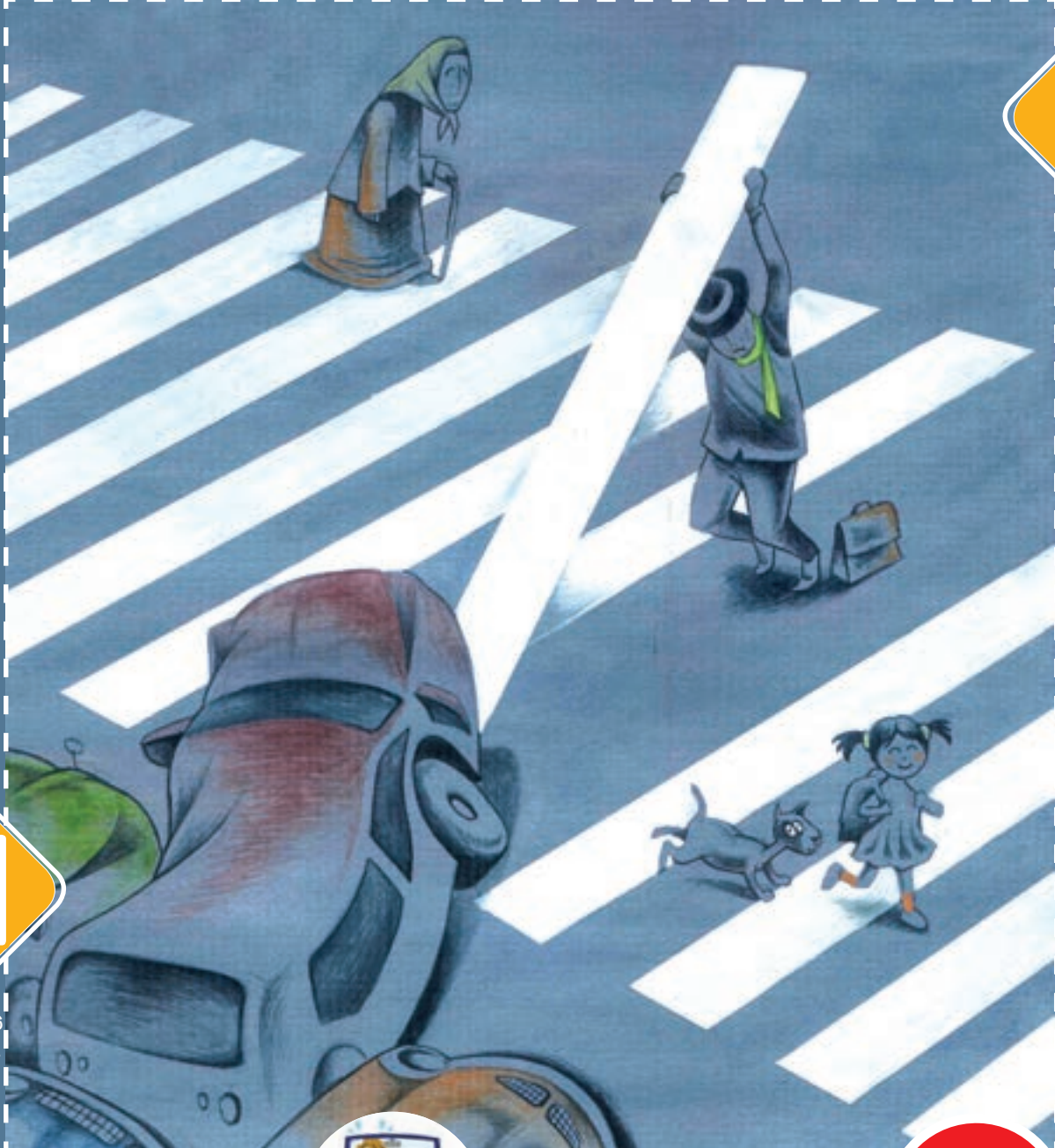
نگذارید بی گذار بگذرند

درباره ضرورت آموزش رفتارهای ترافیکی به کودکان برای عبور از خیابان

ملیحه ابراهیمی یزدی- وقتی پای کودکی در میان است، امکان ندارد بتوان بی تفاوت از کنار روزهایی گذشت که او به رشد و تکامل نزدیک می‌شود. بی شک بزرگ‌ترها وظیفه‌ی مراقبت از کودکان را بر عهده دارند، پس باید به این درک برسند که روش‌های تربیتی که در پیش می‌گیرند، آینده کودکانشان را رقم می‌زند. تحقیقات مهر تأییدی بر این ادعا می‌زنند. آن دسته کودکان که از سنین خردسالی آموزش‌های لازم را فرا گرفته‌اند وقتی از محیط خانه به اجتماع قدم می‌گذارند، وضعیت بهتری نسبت به دیگر هم‌سن و سالان خود دارند که تازه می‌خواهند با مشکلات اجتماع دست و پنجه نرم کنند. نتیجه برخی پژوهش‌ها درباره رفتارهای ترافیکی کودکان ثابت کرده است کودکان کمتر از ۸ سال، قدرت تشخیص برای رعایت قوانین راهنمایی و رانندگی را ندارند. همچنین در بخشی از این پژوهش تأکید شده است کودکان کمتر از ۱۰ سال نباید به تنهایی در شهر تردد کنند. این موضوع را فراموش نکنیم اگر بنا باشد کودکان زندگی در جامعه این را تجربه کنند، باید به مقوله آموزش نگاه ویژه داشته باشیم. روز ملی کودک، بهانه خوبی است تا عبور و مرور کودکان در شهر را زیر نظر همین ببریم.

اگر قرار است فرزندان با سرویس مدرسه یا وسایل حمل و نقل عمومی تردد کنند، لازم و ضروری است او را قبل از سوار و پیاده شدن با خطرات احتمالی آشنا کنید. مهم‌ترین مسئله، این است که از جلو یا پشت وسیله نقلیه به طور ناگهانی بیرون نیایند. راستی درباره اهمیت فعالیت «گذرانا» مدرسه» با کودکان صحبت کنید. قطعاً توصیه این همیاران جایی به کار آن‌ها می‌آید.

اگر فرزندی دارید که عشق دوچرخه سواری در کوچه و خیابان است، علاوه بر مجهز کردن او به کلاه ایمنی، زانو بند و آرنج بند، حتماً به او متذکر شوید زمانی که قرار است از عرض خیابان عبور کند، حواسش به وسایل نقلیه در حال حرکت باشد. پژوهش‌ها ثابت کرده است عبور دوچرخه از عرض خیابان در بهار عبور یک عابر خطرناک‌تر است.

آشنایی با مفهوم خطوط حک شده روی آسفالت شهر، یکی از ضروریاتی است که سلامت جسمی کودکان را تضمین می‌کند. برای آشنایی بیشتر با این خطوط، این کار را اسکن کنید.

یکی از راه‌هایی که می‌توانید با آن، کودک سربه‌هوایان را به راه آموزش بیاورید، این است وقتی در خیابان، پلیسی را از نزدیک می‌بینید، به طرفش بروید و از پلیس بخواهید برخی توصیه‌های ترافیکی مثل توقف پشت چراغ قرمز را به او آموزش دهد. این مدل آموزش قطعاً در ذهن کودک نهادینه می‌شود.

فضا سازی با انواع اسباب بازی یا تعریف داستان‌های تخیلی می‌تواند کمک شایانی به کودک کند تا بیشتر درباره قوانین راهنمایی و رانندگی اطلاع کسب کند؛ مثلاً می‌توانید با چند تکه لگو، پلی فرضی بسازید و با آدمک‌های کوچکی به او یاد دهید که باید برای عبور از عرض خیابان از پل هوایی استفاده کند.

پوشیدن لباس‌های رنگ روشن به خصوص در ساعاتی که هوا تاریک است و یادآوری این موضوع به فرزندان تا باعث می‌شود همیشه به یاد داشته باشند استفاده از رنگ‌های روشن، خطر تصادف را کاهش می‌دهد.

عبور از پل‌های هوایی و زیرگذرها، از مصادیق آموزشی است که اگر در کودکی در ذهن فرد جا نیفتد، قطعاً در بزرگسالی تأثیرش را نخواهد دید. این موضوع جوری باید ملکه ذهنش شود که عبور از پل‌های عابر پیاده یا زیرگذرها را از نان شب واجب تر بداند، نه اینکه از شعاع ۱۰ متری، دلایل بنی اسرائیلی قطار کند تا از این امکانات استفاده نکند!

حتماً نباید کودکان به سن قانونی برسند تا کتاب آیین‌نامه راهنمایی را بخوانند. کشیدن یک نقاشی ساده که مفهوم تابلوها را نشان بدهد، کمک زیادی به کاهش بروز حوادث ترافیکی می‌کند.

نگاه کردن به دو طرف خیابان، اول چپ و بعد سمت راست، حرکت خلاف خودروها، ورود ناگهانی از میان درخت‌ها، درختچه‌ها و شمشادها به کوچه و خیابان، جدا کردن دستشان از دست بزرگ‌ترها و... از جمله اقداماتی است که نیاز است چند بار در محل، با کودکان تمرین کنید و بعد از اطمینان از صحت یادگیری، او را تنها به خیابان بفرستید.

این ضعف را هم قبول داریم که آموزش کودکان از سنین پایه کمتر مورد توجه نظام آموزشی قرار گرفته و مکان‌های تفریحی و با جاذبه مرتبط با آموزش خردسالان در شهر اندک است. شاید بتوان انگشت اتهام را نیز به سمت زیرساخت‌های شهری نشانه گرفت. چرا که، نتوانسته بستر را برای امنیت کودکان فراهم آورد، مثلاً برای چراغ‌های راهنمایی و رانندگی هنوز دکمه تعبیه نشده است، کاری که به حفاظت جان کودک بیشتر کمک می‌کند، اما همه این‌ها دلیل نمی‌شود به دنبال مقصر باشیم. گاهی وقت گذاشتن برای آموزش‌های دم‌دستی در قالب یک بازی ساده، تأثیر چشمگیری به دنبال دارد.

یکی از نتایج مثبت تمرین صبر این است که وقتی کودکی قصد عبور از خیابان اصلی یا فرعی را دارد، منتظر می‌ایستد تا در وضعیت مناسب عبور کند. توصیه می‌شود برای کودکان عجلو فیلم‌های آموزشی پخش کنید. حتی می‌توانید برای امنیت بیشتر با آن‌ها به مکان‌هایی بروید که ارکان اصلی خیابان در آن، شبیه سازی شده است، مثل فرهنگ سرای ترافیک. با اسکن این کد مراحل مختلف حضور ایمن کودکان در خیابان را تماشا کنید.

طرح: GalimBoranbayev

برای بچه‌ها شفاف سازی کنید که وقتی در خیابان هستند، باید تمام توجه و نگاهشان به رانکار و وسیله نقلیه، حالا می‌خواهد ماشین باشد یا موتور سیکلت، باشد. با این دقت قطعاً می‌توانند واکنش درستی از خود نشان دهند و تصمیم عاقلانه‌تری بگیرند. کودکان باید بدانند که بر پایه حدس و گمان در معابر تردد نکنند.

عابران پیاده

اولین علت وقوع تصادفات در شهر هستند

۵۰ درصد سهم عابران پیاده از تصادفات

۵ درصد سهم کودکان از تصادفات

علل بروز تصادفات کودکان

عبور عرضی از خیابان

بی توجهی به رانندگان (خودرو و موتور سیکلت)

بی توجهی به محل‌های ایمن (روگذرها، زیرگذرها و پل‌های عابر پیاده)

رفتارمان را اصلاح کنیم تا فرهنگ شهروندی در کودکان نهادینه شود

افسانه افسری روان‌شناس کودک و نوجوان

کرد، به عبارتی اصلاح رفتارهای بد ما می‌تواند بهترین گزینه برای آموزش و نهادینه کردن قوانین به کودکان باشد. بدون شک اگر ما شهروندان، رفتارهای صحیح را حین رانندگی یا در سایر بر خودروها ایمان اجرا کنیم، کودکان بدون آموزش می‌آموزند که چه زمانی چه واکنشی داشته

بگویید «در صورتی که برایت امکان دارد، رفتار غیرمسئولانه‌اش را به او تذکر بده، و گرنه رفتار بد او را تکرار نکن.» اگر شما به عنوان والدین ناقص قوانین شهروندی بودید، به اشتباهات اعتراف کنید و بگویید دیگر آن کار را تکرار نخواهید

موضوع نهادینه کردن فرهنگ شهروندی در شهروندان، از آن دست موضوعاتی است که بارها مسئولان درباره آن به گفت‌وگو و تبادل نظر پرداخته‌اند. کودکان به عنوان زیربنای آموزش، اولین افرادی هستند که باید در این چرخه قرار بگیرند و هنگامی که پایه عرصه جامعه می‌گذارند، سایر شهروندان در تقویت رفتارهایشان، نقش مهمی دارند. وقتی کودکان آموزش‌های لازم را

هستند. شاید تصور کنید کودکان در این سن متوجه قوانین نمی‌شوند و سرگرم بازی‌های خودشان هستند، اما آن‌ها حرف‌ها و رفتارشان را می‌بینند و ضبط می‌کنند. آن‌ها آنچه در این سن آموزش ببینند، تا آخر عمر به آن عمل می‌کنند و دیگر نمی‌توانند نقض آن را انجام دهند. شما می‌توانید حین رانندگی، قوانین را برای فرزندان‌تان بگویید و حتی در مدارس با دادن نقش‌های مختلف این موضوع را برای دانش‌آموزان نهادینه کنید.

شهر فرنگ

تجربه پیاده روی در محیط‌های امن

هنگام عبور از خیابان توسط والدین خود همراهی شوند. در بسیاری از کشورهای اروپایی، والدین تا پیش از ده سالگی، کودکان خود را تنها به خیابان نمی‌فرستند و هنگام عبور از خیابان به انسان آموزش‌های لازم را می‌دهند. صحبت درباره چراغ راهنمایی و هریک از رنگ‌های آن، توجه به تابلوهای راهنمایی و رانندگی، حساسیت به عبور خطوط عابر پیاده، همگی می‌توانند به عبور امن کودکان از خیابان‌ها کمک کنند. پس از

شامل کودکان ۵ تا ۹ سال می‌شود. ۸۰ درصد از موارد برخورد وسایل نقلیه با عابران پیاده کودکان، در مکان‌هایی غیر از چهارراه‌ها و تقاطع‌ها یا در خیابان‌های فرعی اتفاق افتاده است. برخی پژوهش‌ها نشان می‌دهد بسیاری از والدین بر این باورند که کودکان شش یا هفت ساله به اندازه کافی بزرگ شده‌اند تا بتوانند به تنهایی از عرض خیابان‌ها عبور کنند. اما بسیاری از کارشناسان راهنمایی و رانندگی بر این عقیده‌اند که کودکان کمتر از ۱۰ سال نباید به تنهایی از خیابان‌ها عبور کنند. تمامی این آمارها نشان می‌دهند که اگر کودکان و البته والدین آن‌ها به درستی درباره عبور و مرور امن در خیابان‌ها آموزش ببینند، عدد کودکانی که در خیابان‌ها آسیب می‌بینند، افزایش پیدا می‌کند.

مترجم: هدی جاودانی | بیش از یک پنجم از کسانی که در خیابان‌ها کشته می‌شوند، رانندگان خودرو، موتور سیکلت یا دوچرخه نیستند، بلکه عابران پیاده‌اند. در کشورهای توسعه یافته، عابران پیاده مسن‌تر بیشتر در معرض خطر مرگ و آسیب قرار دارند، اما در کشورهای در حال توسعه یا با درآمد متوسط، عابران پیاده‌ای که در سنین پایین قرار دارند، بیشتر در معرض آسیب هستند. قدرتمند تر کودکان در مقایسه با وسایل نقلیه، محدودیت‌هایی که برای تشخیص سرعت یا مسافت یک وسیله نقلیه دارند، بی توجهی کافی به محیط و شکست والدین در مراقبت از کودکان خود، از جمله دلایلی است که احتمال آسیب کودکان را زیاد می‌کند.

ده سالگی، این موضوع به تشخیص والدین و آگاهی کودک بستگی دارد، تا بتوانند به او اجازه دهند از این به بعد تنها از خیابان عبور کند.

- **مدرسه، دومین پایگاه آموزشی کودکان** کلاس‌ها و کارگاه‌های بسپاری در سراسر دنیا بر گزار می‌شود و در قالب‌های متنوعی به کودکان و والدین می‌آموزد که نحوه صحیح پیاده روی در خیابان‌ها به چه صورت است. این آموزش‌ها می‌توانند در قالب ویدئوهای آموزشی، بازی با ماکت‌های مصنوعی خیابان و ماشین‌های اسباب‌بازی و همچنین با حضور در خیابان‌های شهر و آموزش عملی عبور از یک خیابان با همراهی مربی‌های آموزشی صورت بگیرد. در همین راستا، پوشش‌های بسپاری در سراسر دنیا، مدارس را دعوت کرده‌اند که دانش‌آموزان خود را به صورت دسته جمعی با رعایت نکات امنیتی لازم به خیابان‌ها بیاورند و نحوه عبور و مرور امن را تجربه کنند.
- **وقتی پوشش‌ها به کمک آموزش می‌آیند** بنیاد «safe kids» یا «کودکان ایمن» از جمله پوشش‌هایی است که تلاش می‌کند رفتار ایمن را به موتورسواران و عابران پیاده کودکان آموزش دهد. این بنیاد با همکاری با مسئولان، والدین، معلمان و رسانه‌ها درباره اطلاع‌رسانی و فرهنگ سازی می‌کند. به‌طور مثال در روز جهانی «پیاده روی تا مدرسه» که اکتبر هر سال بر گزار می‌شود، میلیون‌ها کودک در کشورهای مختلف دنیا در رویداد «کودکان ایمن» شرکت می‌کنند. آن‌ها دسته جمعی به خیابان‌ها می‌آیند و در شرایط امن تا مدرسه پیاده روی می‌کنند. همچنین این بنیاد، با ایجاد مدل‌های مصنوعی، فضایی برای کودکان ایجاد می‌کند تا پیاده روی در محیط‌های ایمن را تجربه کنند.